

Fiskeridirektoratet

Høringssvar - forslag til ny bestemmelse i medhold av havressursloven § 54 andre ledd bokstav b og f

1. Innledning

Fiskebåt viser til høring 11. april 2025 om forslag til ny bestemmelse i forskrift om inndragning av fangst m.m., som lister opp overtredelser som ikke skal medføre administrativ inndragning etter havressursloven § 54.

Bakgrunnen for høringen er lovendringen av 21. april 2023, hvor det i § 54 andre ledd bokstav b og f ble åpnet for at departementet i forskrift kan avgjøre hvilke bestemmelser som skal medføre administrativ inndragning, og hvilke overtredelser som ikke skal det.

Formålet med forskriftsendringen er primært å skape større grad av forutberegnelighet for aktørene ved å tydeliggjøre i forskrift hvilke overtredelser som ikke skal rammes av administrativ inndragning, samt å gi forvaltningen fleksibilitet til å benytte andre reaksjonsformer der administrativ inndragning vil fremstå som unødvendig tyngende. Ved overtredelser som ikke eksplisitt er nevnt i forslag til ny bestemmelse, skal det fortsatt foretas administrativ inndragning.

Fiskebåt mener at det foreliggende høringsforslaget i for liten grad svarer på de forventningene som ble skapt gjennom lovendringen. I hovedsak fremstår forslaget som en stadfesting av eksisterende praksis, og det gis ikke tilstrekkelig avklaring av virkeområdet for administrativ inndragning etter § 54. Fiskebåt mener derfor prinsipielt at en ytterligere avgrensing av virkeområdet i første ledd bør vurderes i forbindelse med en ny høring knyttet til hvilke overtredelser som *skal* medføre administrativ inndragning i medhold av andre ledd bokstav b.

Subsidiært mener Fiskebåt at flere overtredelser må unntas administrativ inndragning i medhold av § 54 andre ledd bokstav f. I denne forbindelse vises det til at Fiskebåt registrerer en økende interesse i næringen for å fiske det inndratte kvantumet på nytt, noe som vil kunne få negative konsekvenser for fiskeriene. I fiskerier som er regulert med kvotefleksibilitet vil en økning medføre et overfiske som må komme til fradrag i neste års gruppekvote, og som dermed rammer alle. I fiskerier som ikke er regulert med kvotefleksibilitet, vil fiske av inndratt kvantum på nytt medføre et dobbelt uttak av ressursene. Ingen av disse løsningene fremstår som ønskelige, og er etter Fiskebåt sin oppfatning i seg selv et sterkt argument for å redusere antallet overtredelser som skal møtes med administrativ inndragning.

2. Gjeldende rett

Havressursloven § 54 første ledd slår fast at:

«Fangst eller verdien av fangst som er hausta eller levert i strid med føresegner som er fastsette i eller i medhald av lova her, eller deltakerlova, tilfell vedkomande salgslag, eller staten dersom fangsten ikkje fell inn under omsetningsretten til salgslaget. Dette gjeld utan omsyn til om tilhøvet medfører straffansvar.

Departementet kan gje forskrift om

(...)

b. kva for føresegner som er omfatta av første ledd

(...)

f. at brot på enkelte føresegner etter første ledd likevel ikkje skal medføre inndragning av fangst.»

Fiskebåt viser til Fiskeridirektoratets gjennomgang av gjeldende rett, og slutter seg i stor grad til direktoratets lovforståelse. Fiskebåt har imidlertid noen kommentarer knyttet til konsekvensen av at bestemmelsen ikke regnes som straff, og til direktoratets gjennomgang av rekkevidden til havressursloven § 54 første ledd.

Fiskeridirektoratet viser til at administrativ inndragning etter havressursloven § 54 ikke er å regne som straff, verken etter Grunnloven eller etter Den europeiske menneskerettskonvensjonen (EMK). Dette er vurdert og stadfestet i både forarbeidene i Ot.prp. nr. 20 (2007-2008) punkt 7.4.4.2, og av Høyesterett i Rt-2007-1217. I denne forbindelse uttaler Fiskeridirektoratet på s. 5 i høringsnotatet at:

«Dersom den inndregne fangsten eller fangstverdien knyt seg til ein art som er kvoteregulert, vil ikkje fartøyet bli kvotebelasta for den ulovlege, inndregne fangsten. Fartøyet kan derfor fiske vidare uten frådrag for den ulovlege fangsten som blei inndratt, men dette gjeld vel og merke dersom dette kan gjennomføreast innanfor det tidsrommet kvota gjeld for. Dette er eit utslag av at administrativ inndraging fastsettast utan omsyn til skyld, og at fiskaren skal stillast som om det ulovlege fisket ikkje var gjennomført».

Fiskebåt vil bemerke at muligheten til å fiske det inndratte kvantumet på nytt i samme reguleringsår, ikke har vært særlig kjent i næringen før i senere tid. Noe av forklaringen på dette kan være at Fiskeridirektoratet ikke informerer om denne muligheten i forbindelse med forhåndsvarsel og vedtak om administrativ inndragning. De fleste vedtak om inndragning har også blitt påklaget, og den lange saksbehandlingstiden i direktoratet medfører at denne muligheten i de fleste tilfeller uansett er tapt som følge av at avgjørelse gjerne foreligger i et annet reguleringsår enn da overtredelsen fant sted. Dersom flere fiskere blir bevisst denne muligheten og heller innretter seg slik at de kan fiske kvantumet på nytt, vil dette kunne få konsekvenser for ressursuttaket og kvotegrunnlaget i de forskjellige fiskeriene. En slik utvikling bør etter Fiskebåt sin vurdering også få konsekvenser for hvordan fiskeriregelverket skal håndheves.

Når det gjelder rekkevidden til regelen om administrativ inndragning etter § 54 første ledd, viser Fiskeridirektoratet til at bestemmelsen er en skal-regel, og at det ikke er rom for skjønn dersom kravene til bevis er oppfylt. Det vises til Ot.prp.nr. 20 (2007-2008) om rekkevidden til havressursloven § 54, hvor det på s. 219 i merknadene til bestemmelsen fremgår at:

«Føresegna gjev heimel til inndragning ved fangst ut over kvote, ved brot på tekniske reguleringar som reiskapsreglar, bifangst obs., ved brot på reglar om stenging av område, kort sagt ved brot på alle reglar om hausting i havressurslova og deltakerlova.

Føresegna slår vidare fast at fangst eller verdien av fangst levert i strid med føresegner i eller i medhald av havressurslova og deltakarlova går til det salslaget som har retten til å omsetje fangsten. Dette omfattar til dømes fangst som er teken i strid med konsesjonen til fartøyet eller dersom haustar ikkje har løyve til å hauste eller ikkje har løyve til å hauste med spesielle reiskapar. Det omfattar vidare fangst som er levert i strid med føresegnene i lova, som der

fangsten vert registrert levert på eit anna fartøy enn det som har teke fangsten, jf. også Ot.prp.nr.92 (2000-2001) kapittel 3.3.6. der dette er omtala. Første ledd omfattar brot på opplysningsplikter ved levering av fangst, og kan nyttast når det er skrive feil fiskeslag, produkttilstand, kvantum o.a. på landings- og sluttsetlar.»

Eksemplene som nevnes i merknadene til bestemmelsen gjelder overtredelser i kjernen av inndragningsinstituttet. Dette omfatter helt grunnleggende fiskerirettslige prinsipper, som at ingen kan fiske uten ervervstillatelse eller kvoter i det aktuelle fiskeriet, og at det ikke kan fiskes i strid med regler som bl.a. er begrunnet i bærekraftshensyn, herunder fangst ut over kvote, redskapsregler, regler om bifangst og regler om stenging av områder o.l. Kjerneovertredelsene ved levering av fangsten omfatter overtredelser knyttet til opplysningsplikten ved utfylling av landings- og sluttsedler, som kan skjule ulovlig fiske, herunder opplysninger om fartøy, art, produkttilstand og kvantum o.l.

Fiskebåt viser til at det har vært en utvikling i retning av at stadig flere typer overtredelser ut over disse «kjerneovertredelsene» møtes med administrativ inndragning. Utviklingen har medført at inndragningsinstituttet har vært et betydelig konfliktområde mellom næring og forvaltning, med svært mange klagesaker. Dersom man legger en vid ordlydsfortolkning til grunn, vil alle bestemmelser i eller i medhold av havressursloven og deltakerloven kunne omfattes av ordlyden «*hausta eller levert i strid med*» i § 54 første ledd.

Fiskebåt er imidlertid av den oppfatning at en vid ordlydsfortolkning som medfører at «alle» overtredelser skal danne grunnlag for administrativ inndragning, ikke er i tråd med lovgivers intensjon. Etter Fiskebåt sin vurdering er det heller ikke rimelig at enhver objektiv overtredelse skal medføre administrativ inndragning.

3. Fiskebåt sin vurdering

3.1. Om høringsforslaget

Nærings- og fiskeridepartementet har i bestilling 26. oktober 2023 til Fiskeridirektoratet i forbindelse med utarbeidelse av et høringsnotat bedt om en fullstendig liste over overtredelsene som ikke lenger skal medføre inndragning av fangst. Det fremgår videre at høringsnotatet skal inneholde relevante konsekvensvurderinger, herunder beskrive omfanget av inndragningssaker målt i antall, verdi og sakstyper, og tilsvarende omfanget av inndragningssaker som bortfaller med forslaget.

Fiskeridirektoratets redegjør for forslag til overtredelser som ikke skal medføre administrativ inndragning etter bokstav f i punkt 4 og 5 i høringsnotatet. Fiskerirektoratet viser til at listen over overtredelser omfatter både overtredelser som ikke er omfattet av virkeområdet til § 54 første ledd, og overtredelser som er omfattet av virkeområdet, men som nå foreslås unntatt fra inndragning.

Fiskeridirektoratet opplyser imidlertid ikke om hvilke av disse overtredelsene som er omfattet av virkeområdet og ikke. Etter det Fiskebåt forstår skal bakgrunnen for dette være at direktoratet er usikre på hvilke av de foreslåtte overtredelsene som er omfattet av virkeområdet og hvilke som ikke er det.

Fiskebåt vil bemerke at når Fiskeridirektoratet ikke opplyser om dette, avklarer ikke forslaget til ny forskriftsbestemmelse annet enn at dette er overtredelser som ikke skal medføre administrativ inndragning. Selve virkeområdet til § 54 første ledd vil fortsatt være uklart.

For å belyse konsekvensene knyttet til høringsforslaget har Fiskeridirektoratet utarbeidet en oversikt over inndragningspraksis fra 2016 til 2024. Oversikten på s. 17 i høringsnotatet viser at antallet saker i 1. instans i 2016 var 18, mens antallet i 2024 var 80. Selv om ca. halvparten av de 80 sakene i 2024 er saker knyttet til overtredelse av oppmalingsforbudet, mener Fiskebåt at tallene illustrerer at det har vært en økning i antall saker om administrativ inndragning.

Fiskebåt vil imidlertid påpeke at perioden 2016-2024 er noe kort til å være egnet til å illustrere økningen i både antall saker og typetilfeller av overtredelser som har medført administrativ inndragning.

Fiskeridirektoratet viser til at de mangler en god inndragningshistorikk på flere av de nevnte overtredelsene, og at årsaken kan skyldes at disse overtredelser enten ikke har skjedd, ikke har blitt kontrollert eller oppdaget, eller eventuelt ikke har resultert i administrativ inndragning.

Fiskebåt mener at direktoratets gjennomgang ikke er egnet til å gi en god oversikt over inndragningspraksis eller antall saker som vil falle bort med høringsforslaget. Forklaringen ligger nok, som Fiskeridirektoratet også selv påpeker, i at direktoratet mangler en god nok oversikt over egen inndragningshistorikk. Dette medfører også at direktoratets redegjørelse av inndragningspraksis og konsekvenser i punkt 8 blir noe mangelfull.

Inntrykket er likevel at høringsforslaget i hovedsak kun stadfester den inndragningspraksisen som allerede foreligger, og at det i liten grad foreslås at flere overtredelser som i dag medfører administrativ inndragning, ikke lenger skal gjøre det.

3.2. Forslaget er ikke i tråd med formålet med lovendringen

Fiskebåt viser til Prop. 32 L (2022-2023) hvor det på s. 6 fremgår at formålet med lovendringen knyttet til havressursloven § 54 andre ledd, er å gjøre situasjonen mer forutberegnelig for aktørene ved at man i forskrift kan tydeliggjøre hvilke overtredelser som skal medføre administrativ inndragning. Det er i tillegg et formål å gi forvaltningen større fleksibilitet i valg av reaksjoner ved at man i forskrift kan bestemme at enkelte overtredelser som i dag fører til administrativ inndragning, ikke lenger skal gjøre det.

Fiskebåt er ikke enig i at høringsforslaget leverer på dette punktet, og mener forslaget ikke bidrar til økt forutsigbarhet for aktørene.

I lovproposisjonen punkt 5.1.2 vises det til at innholdet i høringsuttalelsene knyttet til Fiskeridirektoratets høringsforslag 14. juni 2021, viser at lovendringen har legitimitet i næringen. Fiskebåt har gjennomgått oppsummeringen av høringsuttalelsene i lovproposisjonen punkt 4.3. Her fremgår det at næringen opplever administrativ inndragning i de fleste tilfeller som uforholdsmessig, og støtter derfor at inndragningspraksis endres. Flere næringsorganisasjoner fremhevet bl.a. viktigheten av at ny praksis etableres i tett dialog med næringen, og at den må være forutsigbar. Felles for flere av høringsuttalelsene var at næringen er positiv til at det etableres forskriftshjemmel for hvilke overtredelser som skal rammes av administrativ inndragning av fangst, og hvilke som ikke skal det.

Fiskebåt vil derfor bemerke at det først og fremst er en lovendring som åpner for en gjennomgang og vurdering av dagens inndragningspraksis, med formål om å klargjøre nærmere hvilke overtredelser som skal være gjenstand for administrativ inndragning og ikke, som har legitimitet i næringen. Høringsuttalelsene gir også uttrykk for en forventning om at administrativ inndragning etter § 54 skal bli mer rimelig og forholdsmessig.

Fiskeridirektoratets høringsforslag snur imidlertid dette utgangspunktet på hodet ved at det kun foretas en gjennomgang og vurdering av overtredelser som ikke skal medføre inndragning, uten at virkeområdet til § 54 første ledd avklares nærmere. Når forslaget til unntatte overtredelser i hovedsak også kun stadfester den inndragningspraksisen som allerede foreligger, innfrir ikke høringsforslaget forventningene til endring som ble skapt i forbindelse med lovendringen.

Fiskeridirektoratet verken forklarer eller begrunner hvorfor man velger å følge opp lovendringen på denne måten, og viser bare til at de foreslåtte endringene vil øke forutberegneligheten for aktørene når det gjelder brudd på enkelte bestemmelser.

Når Fiskeridirektoratet også er usikre på hvilke av de foreslåtte overtredelsene som er omfattet av virkeområdet til første ledd og ikke, viser dette at det er behov for en nærmere avklaring av virkeområdet for administrativ inndragning etter § 54.

Fiskebåt mener at dersom oppfølgingen av lovendringen i tilstrekkelig grad skal være i tråd med formålet med den og Stortingets intensjon, må det foretas en uttømmende oppregning av hvilke overtredelser som skal medføre administrativ inndragning i medhold av andre ledd bokstav b.

3.3. Overtredelser som skal medføre administrativ inndragning

Fiskebåt mener prinsipielt at administrativ inndragning burde være avgrenset til situasjoner hvor det er fisket ut over kvote. For inndragning ved andre overtredelser burde det gjelde et grunnleggende krav til skyld og forholdsmessighet.

Lovendringen knyttet til havressursloven § 54 viderefører imidlertid den objektive skal-regelen i første ledd, men åpner i andre ledd for at departementet, ut fra en rimelighets- og forholdsmessighetsvurdering, kan avgjøre i forskrift at enkelte overtredelser som i dag medfører administrativ inndragning, ikke lenger skal gjøre det.

Fiskebåt er av den oppfatning at inndragningspraksis viser at § 54 ikke alltid har blitt praktisert som en «skal-regel». Det vises i denne forbindelse til NOU 2019:21 «Framtidens fiskerikontroll», hvor det i pkt. 21.3.5 fremgår at: *«De aller fleste inndragningsvedtak gjelder fiske over kvote. Adgangen benyttes i liten grad ved overtredelser av øvrige bestemmelser i havressursloven, deltakerloven og fiskesalslagsloven, eller i kombinasjon med andre reaksjoner, selv om det er adgang til det.»*

Dette tyder på at Fiskeridirektoratet og salgslagene ikke nødvendigvis alltid har vært like konsekvent i sin praksis knyttet til «skal-regelen» i § 54 første ledd. Næringen opplever imidlertid at det har vært en utvikling i retning av at stadig flere typer overtredelser har blitt gjenstand for administrativ inndragning. Et nylig eksempel er administrativ inndragning i forbindelse med fiske uten lisens.

En mer konsekvent inndragningspraksis fra myndighetenes side, samtidig som at virkeområdet til § 54 første ledd stadig utvides til å omfatte flere typer overtredelser, vil naturlig nok medføre flere inndragningssaker. Svært mange vedtak om administrativ inndragning har frem til nå gjerne blitt påklaget, men hva om fiskerne heller innretter seg slik at de kan fiske det inndratte kvantumet på nytt?

Fiskebåt er kjent med en inndragningssak fra 2024 hvor Fiskeridirektoratet varslet om administrativ inndragning på ca. fem og en halv million kroner, som følge av ulovlig fiske på

innsiden av fjordlinjene i strid med høstingsforskriften § 31. I stedet for å påklage avgjørelsen, valgte rederiet å be om at administrativ inndragning ble gjennomført så raskt som mulig slik at de kunne fiske det aktuelle kvantumet på nytt. Dette ble også resultatet i saken.

Bevisstheten rundt muligheten til å fiske det inndratte kvantumet på nytt har, som tidligere nevnt, ikke vært særlig kjent i næringen før i senere tid. Fiskebåt mener det er grunn til å tro at flere vil komme til å innrette seg slik at de kan fiske det inndratte kvantumet på nytt. Det kan videre tenkes at fisker allerede i forbindelse med kontroll fra Kystvakten eller Fiskeridirektoratet, hvor det avdekkes et regelbrudd, velger å erkjenne det objektive regelbruddet for deretter å aktivt be Fiskeridirektoratet om å gjennomføre administrativ inndragning slik at det kan fiskes på nytt. Kan man i forlengelse av inndragningsinstituttets objektive skal-regel da tale om en tilsvarende rett til å fiske kvantumet på nytt der dette er mulig? Og videre, hvilke konsekvenser vil en slik utvikling kunne få for fiskeriene?

Etter det Fiskebåt forstår vil kvantumet som fiskes på nytt i fiskerier som ikke er regulert med kvotefleksibilitet medføre et dobbelt ressursuttak. De fleste viktige fiskerier er imidlertid regulert med kvotefleksibilitet, noe som etter det Fiskebåt forstår vil medføre at kvantumet som fiskes på nytt må komme til fradrag i neste års gruppekvote i det aktuelle fiskeriet.

Det følger av havressursloven § 1 at formålet med loven bl.a. er å sikre en bærekraftig og samfunnsøkonomisk lønnsom forvaltning av de villlevende marine ressursene. Etter Fiskebåt sitt syn vil ikke en utstrakt bruk av administrativ inndragning, kombinert med at flere fisker det inndratte kvantumet på nytt, være verken bærekraftig eller samfunnsøkonomisk lønnsomt. Fiskebåt mener at dette også vil kunne gi vilkårlige utslag, ved at overtredelser som skjer sent på året gjerne medfører at muligheten til å fiske det inndratte kvantumet på nytt er tapt.

Det er ingen tvil om at administrativ inndragning er en enkel og effektiv form for håndhevelse av fiskeriregelverket. Det kan imidlertid spørres om en håndhevelse av fiskeriregelverket som bidrar til å øke ressursuttaket eller redusere kvotegrunnlaget for kommende år, i like stor grad lar seg forsvare som ved fangst over kvote o.l.

De villlevende marine ressursene er knappe ressurser. Hvilke typer overtredelser som skal være gjenstand for administrativ inndragning bør etter Fiskebåt sitt syn vurderes i lys av ovennevnte, og avgrenses ytterligere enn det høringsforslaget legger opp til.

Av hensyn til både forutberegnelighet for aktørene, og en bærekraftig og samfunnsøkonomisk forvaltning av de villlevende marine ressursene, mener Fiskebåt at en ytterligere avgrensning bør vurderes i forbindelse med en høring knyttet til hvilke overtredelser som skal medføre administrativ inndragning i medhold av havressursloven § 54 andre ledd bokstav b.

3.4. Ytterligere overtredelser som bør unntas etter § 54 andre ledd bokstav f

Fiskebåt er positiv til at også overtredelse knyttet til samtidighetskravet i landingsforskriften § 8 unntas administrativ inndragning i medhold av § 54 andre ledd bokstav f. Flere eksempler på overtredelser som bør unntas er f.eks. fiske uten lisens, og fiske i strid med leiefartøyordningen ved havari eller nybygg o.l.

Fiskebåt viser i den forbindelse til en sak fra 2024 hvor Fiskeridirektoratet fattet vedtak om administrativ inndragning av fangst for ca. 4 millioner kroner, som følge av at et fartøy fisket i britisk sone uten lisens. Etter det Fiskebåt er kjent med har ikke Fiskeridirektoratet tidligere foretatt administrativ inndragning ved fiske uten lisens, og tilfellet i den aktuelle saken er neppe enestående. Vedtaket ble påklaget og klagesaken ligger til behandling hos departementet.

Fiskebåt er av den oppfatning at dersom avtale mellom norske og utenlandske myndigheter om gjensidig soneadgang er inngått, og det aktuelle fartøyet har ervervstillatelse og kvoter i det aktuelle fiskeriet, bør ikke fiske uten lisens være en overtredelse som medfører administrativ inndragning. Her kan det også nevnes at den norske praksisen, som åpner for at det inndratte kvantumet kan fiskes på nytt i samme reguleringsår, i mange tilfeller ikke vil være anvendelig i situasjoner hvor det fiskes på kvoter som Norge har byttet til seg i andre lands soner.

Fornyning av lisens regnes som en formalitet, og søknader blir automatisk innvilget av f.eks. britiske myndigheter ved overlevering av søknader fra Fiskeridirektoratet. Fiskebåt mener derfor at administrativ inndragning i slike saker fremstår som unødvendig tyngende, og at det vil være mer hensiktsmessig å vurdere andre reaksjoner.

Fiskebåt mener at også en rekke andre overtredelser bør unntas administrativ inndragning. For å avklare hvilke ytterligere overtredelser som bør unntas administrativ inndragning, mener Fiskebåt det er nødvendig med en nærmere gjennomgang av virkeområdet til § 54 første ledd, herunder hvilke overtredelser som skal medføre administrativ inndragning i medhold av andre ledd bokstav b.

3.5. Andre utfordringer ved høringsforslaget

Fiskebåt mener, som allerede nevnt, at det burde gjelde et grunnleggende krav til skyld og forholdsmessighet ved inndragning av fangstverdi.

Bakgrunnen for det er at næringen opplever det som både urimelig og svært uforholdsmessig at fangstverdier til flere millioner blir inndratt, ofte som følge av mindre menneskelige feil. Dagens høye fiskepriser medfører at inndragningsbeløpene ved de fleste overtredelsene, avhengig av kvantum og fiskeri, vil kunne bli svært høye. Inndragning påfører også rederi store tap selv om man får mulighet til å fiske på nytt, og innebærer på ingen måte at situasjonen nullstilles for rederiene.

Det var også et høyt inndragningsbeløp i en sak som foranlediget departementets instruks av 30. juni 2020, hvor det fremgår at manglende registrering av høvedsmann i fiskermanntallet ikke skal danne grunnlag administrativ inndragning. I den aktuelle saken ble det avdekket at høvedsmann ikke var ført på blad B i fiskermanntallet, noe som medførte at gjennomført fiske over et lengre tidsrom var fisket i strid med vilkår for å delta i det aktuelle fiskeriet. Inndragningsbeløpet var på rundt 20 millioner kroner, og vedtaket bortfalt som følge av nevnte instruks.

Departementet uttalte i instruksjonen at det etter deres vurdering er god grunn til å stille spørsmål ved behovet for krav om at høvedsmann må være manntallsført, i tillegg til fartøyeier. Departementet uttalte at de derfor ville be Fiskeridirektoratet om å vurdere å oppheve kravet om manntallsføring av høvedsmann i den forestående høringen av deltakerforskriften for 2021. Kravet om manntallstatus for høvedsmann i deltakerregulerte fiskerier ble imidlertid videreført og er fortsatt gjeldende.

Det kan spørres om departementet hadde fastsatt samme instruks om ikke inndragningsbeløpet var like høyt som i saken som foranlediget instruksjonen.

Høringsforslaget sier ikke noe om hvordan man tenker å løse fremtidige saker hvor inndragningsbeløpene blir uforholdsmessig høye. Det kan derfor spørres om forvaltningen mener at det er fremtidige instruksjoner som også skal være løsningen på dette.

Etter Fiskebåt sin vurdering burde man vurdert å innføre en sikkerhetsventil som åpner for at administrativ inndragning kan unntas i tilfeller hvor inndragning fremstår som urimelig og uforholdsmessig i forhold til lovbruddet som er begått.

4. Avslutning

Fiskebåt er av den oppfatning at høringsforslaget i for liten grad svarer på formålet med endringen av havressursloven § 54, og mener derfor prinsipielt at det bør gjennomføres en ny høring knyttet til hvilke overtredelser som skal medføre administrativ inndragning i medhold av andre ledd bokstav b.

Fiskebåt er videre av den oppfatning at det bør innføres en sikkerhetsventil som åpner for at administrativ inndragning kan unntas i tilfeller hvor inndragning fremstår som urimelig og uforholdsmessig i forhold til lovbruddet som er begått.

Fiskebåt har forståelse for at det kan bli krevende for forvaltningen å gjennomføre et nytt høringsarbeid, men mener det er nødvendig for å sikre tilstrekkelig grad av forutberegnelighet for aktørene i tråd med Stortingets intensjon. Samtidig som det vil være et viktig steg i retning av en felles forståelse mellom næring og forvaltning knyttet til virkeområdet til bestemmelsen, som kan bidra til å skape nødvendig ro rundt praktisering av inndragningsinstituttet.

Subsidiært mener Fiskebåt at flere overtredelser må unntas administrativ inndragning i medhold av § 54 andre ledd bokstav f.

Fiskebåt registrerer en økende interesse i næringen for å fiske inndratt kvantum på nytt, og er bekymret for konsekvensene dette vil kunne få for fiskeriene. Denne siden ved inndragningsinstituttet, som i ytterste konsekvens også innebærer at «alt» av inndratt kvantum i forbindelse med overtredelser som ikke omfatter fangst over kvote o.l. skal kunne fiskes på nytt, er ikke nærmere utredet eller kommentert fra forvaltningens side.

Fiskebåt mener at hvilke overtredelser som skal være gjenstand for administrativ inndragning og ikke, er en del av et mer overordnet spørsmål om hva som er en riktig håndhevelse av fiskeriregelverket. Administrativ inndragning er en enkel og effektiv form for håndhevelse, og fra et kontrollperspektiv er det ikke vanskelig å forstå hvorfor man ønsker å benytte dette. Hensynet til en effektiv håndhevelse av fiskeriregelverket kan imidlertid ikke være det eneste tungtveiende hensynet i vurderingen av hvilken håndhevelse som er den riktige å benytte. Dersom en utstrakt og konsekvent bruk av administrativ inndragning medfører en økning i tilfeller hvor inndratt kvantum fiskes på nytt, taler det overordnede hensynet i havressursloven, om å sikre en bærekraftig og samfunnsøkonomisk forvaltning av de villlevende marine ressursene, for at det vil være mer hensiktsmessig å benytte andre reaksjonsformer ved flere typer overtredelser som i dag medfører administrativ inndragning.

Vennlig hilsen
FISKEBÅT

Audun Maråk

Jannicke Sævik Gangstad

Kopi: Norges Fiskarlag

Brevet er godkjent elektronisk og sendes uten underskrift.